

ת"פ 8631/11/22 - מדינת ישראל נגד שאול מגור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 8631-11-22 מדינת ישראל נ' מגור

בפני בעניין:	כבוד השופט איתן קורנהאוזר המאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שמעון זוהרי
נגד הנאשם:		שאול מגור ע"י ב"כ עוה"ד מעיין חיימוביץ'

פסק דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: החזקת סם לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973; נהיגה תחת השפעת סם - לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 10.1.2021 החזיק הנאשם ברכבו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל נטו של 48.97 גרם. באותה העת, נהג הנאשם ברכב כשהוא תחת השפעת סם כאשר בדגימת השתן שלו נמצא THC-oil acid, המהווה תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנאביס.

2. בהתאם להסדר אליו הגיעו הצדדים, הודיעה המאשימה כי תעתור לענישה של מאסר מותנה ואילו ההגנה תבקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שרות המבחן אשר יבחן את סוגיית ביטול הרשעתו. בנוסף, הסכימו הצדדים כי יושתו על הנאשם 5 חודשי פסילת רישיון נהיגה וקנס. לפיכך, בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התבקש שרות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שרות מבחן

3. שרות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם מהן עולה כי הוא בן 34, ללא כל עבר פלילי, נשוי ואב לשניים אשר עובד כמנהל טכני בחדר שידור בערוץ הספורט. הנאשם שיתף את שרות המבחן כי החל לצרוך סמים בסוף שירותו הצבאי והשתמש בסם מסוג קנאביס על בסיס יומי במשך כשמונה שנים. הנאשם הוסיף כי מזה כשנתיים וחצי לא השתמש בסמים, ובדיקות שתן שערך לבקשת שרות המבחן נמצאו נקיות משרידי סמים. שרות המבחן התרשם

מתפקודו של הנאשם בתחום התעסוקתי ומהיותו איש משפחה המנהל אורח חיים תקין. הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, הביע חרטה וטען כי ביצע את העבירות על רקע הרגשת מתח וחוסר וודאות תעסוקתית במהלך תקופת מגפת הקורונה. הנאשם גילה מודעות להשלכות של העבירות אשר ביצע וחרטה מלאה. שרות המבחן ציין את התרשמותו מכך שההליכים המשפטיים כנגד הנאשם מהווים גורם מרתיע ומחדד גבולות עבורו, וכן התרשם מהמוטיבציה של הנאשם לנהל אורח חיים תקין תוך יציבות תעסוקתית ומשפחתית. הנאשם הציג מכתב ממעסיקו ממנו עולה כי ככל שישורשע בפלילים עלולים לפטרו ממקום עבודתו. לפיכך, המליץ שרות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו ענישה בדמות צו של"צ בהיקף שעות מורחב.

בטרם מתן גזר הדין ולאחר שהצדדים טענו לעונש, הופנה הנאשם לשרות המבחן לצורך הכנת תכנית של"צ אשר גובשה עבורו.

ראיות לעונש

4. ב"כ הנאשם הגישה מכתב מסמנכ"ל טכנולוגיה בערוץ הספורט, לפיו הנאשם עובד בתור מנהל טכני של מערך השידורים בערוץ הספורט ובמסגרת תפקידו נדרש לשמור על סודיות ופרטיות המידע אליו נחשף. לפיכך, נדרש כי על הנאשם להיות ללא הרשעה בפלילים והרשעה עלולה להוביל לפיטוריו (טנ/1). בנוסף, הוגשו תלוש שכר, אישור על סיום שירות צבאי סדיר ופסיקה לענין העונש. לאחר שלב הטיעונים לעונש, הוגשה באישור בית המשפט פסיקה נוספת מטעם ההגנה.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טען כי מהראיות שהוצגו וכן מהאמור בתסקיר שרות המבחן עולה אפשרות לפיטוריו של הנאשם ככל שההרשעה לא תבוטל, אולם אין מדובר בקביעה חד משמעית שהרשעה תביא לפיטוריו. מכאן, טען שלא עולה כי קיימת פגיעה קונקרטיבית בנאשם. לפיכך, בהתאם להלכת כתב וכן חומרת העבירה וטיבה, טען ב"כ המאשימה כי המאשימה עומדת על הרשעה, הטלת מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים וקנס כספי.

6. ב"כ הנאשם טענה כי בהתאם לראיות שהוגשו נטען שהנאשם עלול להיות מפוטר, על אף שלמעשה הרשעה תביע באופן ודאי לפיטוריו, וזאת בשל ניסוח משפטי אשר נועד להגן על המעסיק מפני תביעה לפיה קבע את הפיטורין בטרם שימוע. לביסוס טענתה לביטול ההרשעה, הגישה ב"כ הנאשם פסיקה. לגבי חומרת העבירה, טענה כי הנאשם נהג ברכב באישון ליל כשהכביש ריק, וכי מדובר במקרה חד פעמי. עוד הוסיפה, כי הנאשם שירת שרות צבאי וכיום כאיש מילואים, אדם המשתכר שכר לא גבוה, אב לשני פעוטות, מפרנס את ביתו ועלול להיוותר ללא פרנסה ככל שהרשעתו לא תבוטל. ב"כ הנאשם טענה כי על אף ההסכמה שהוצגה לגבי שלילת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים, היא עותרת לצמצום תקופה זו בשל האפשרות שהנאשם יקרא לשרות מילואים נוסף. בהתחשב בכל האמור, ביקשה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם.

7. הנאשם בדברו, טען כי יאבד את מקום עבודתו ככל שההרשעה לא תבוטל והדבר יהיה בגדר מכה קשה עבורו,

זאת בין היתר בשל הלוואות ותשלומים שונים בהם עליו לעמוד. עוד ציין כי יתקשה עד מאד למצוא מקום עבודה חדש באותה רמת שכר.

דין והכרעה

8. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית, קודמת לבחינת הענישה בהתאם למתווה של תיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 2327/19 **גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8 ו-11 (15.5.2019)); רע"פ 3195/19 **יניב אגוזי נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (4.7.2019)). לפיכך, אדון תחילה בשאלה האם מדובר במקרה החריג בו יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

שאלת ביטול הרשעה נבחנת בהתאם לשני התנאים המצטברים שנקבעו ב**הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב (3) 337 (1997)): סוג עבירה המאפשר לוותר על הרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. הליך זה יוחד למקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם נוצר פער קיצוני בין עצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה (רע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל**, (1.1.2013) והאסמכתאות שם). בנוסף, נקבע כי על הנאשם לבסס בראיות את טענתו לפגיעה חמורה וקונקרטיית בסיכויי שיקומו (רע"פ 1240/19 **עופר בר לוי נ' מדינת ישראל**, (24.3.2019) והאסמכתאות שם).

9. בחינת התנאי הראשון במקרה זה, מעלה כי מדובר בעבירת החזקת סם לשימוש עצמי מסוג קנאביס בכמות לא גדולה וכן בעבירת נהיגה תחת השפעת סמים. עבירת החזקת קנאביס לצריכה עצמית, בנסיבות המקרה, עולה בגדר **תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי - החזקת קנאביס ושימוש בו לצריכה עצמית)**, תשפ"ב - 2002. אשר לעבירת נהיגה תחת השפעת סמים, הנאשם הורשע בעבירה על סעיף 26(2) לתקנות התעבורה. מדובר בהוראת חיקוק מקלה ביחס לעבירת נהיגה תחת השפעת סם בהתאם ל**פקודת התעבורה (נוסח חדש)**, תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), כאשר נקבעה לצדה חובת פסילת מינימום של רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים (סעיף 38(1) ל**פקודת התעבורה**) לעומת עבירה על סעיף 62(3) ל**פקודת התעבורה** לגביה נקבע עונש פסילת מינימום של שנתיים.

לצד נתונים אלה, יש לשקול היטב את השילוב שבין החזקת הסם והנהיגה תחת השפעת סמים, המקימים פוטנציאל מסוכנות ממשית למשתמשי הדרך. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, אני מוצא כי סוג העבירות מאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה (ראו ת"פ (י-ם) 64206-07-21 **מדינת ישראל נ' חן מזרחי**, (24.12.2023), שדן בעבירת תעבורה דומה וכן בעברת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, אשר הסתיים ללא הרשעה. ערעור המדינה תלוי ועומד).

10. אשר לתנאי המצטבר השני, על הנאשם להוכיח, בראיות, פגיעה קונקרטיית שתיגרם לו מעצם הרשעתו. בסוגיה זו, למידת חומרת העבירה קיימת השפעה על מידת הנטל המוטל על כתפי הנאשם להוכיח את עצמת הפגיעה בו:

"ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדין."

(רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי, פסקה 39 (10.9.2013)).

במקרה הנדון, איני מקבל את טיעון ב"כ הנאשם כי משמעות אי ביטול הרשעתו היא פיטוריו. הערכתה כי מעסיקו של הנאשם נמנע מלציין זאת מפורשות, בשל חשש מהליך משפטי בבית הדין לעבודה, היא בגדר הערכה בלבד. לצד זאת, איני מקבל את טיעון ב"כ המאשימה כי רק קביעה חד משמעית לגבי פיטורין בשל הרשעה, מהווה פגיעה קונקרטיה בנאשם. די בסיכון ממשי לשבירת מטה לחמו של הנאשם על מנת לבסס פגיעה קונקרטיה בו. יצוין כי מעטים המקרים בהם מעסיק אינו נדרש להפעיל שיקול דעת, גם במקרה בו נאשם הורשע בפלילים (ראו לענין זה, באופן בלתי ממצה, דוגמאות לצורך בהפעלת שיקול דעת על ידי הרשות המוסמכת: סעיף 44(א)(1), לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א - 1961; פרק ח' לפקודת הרוקחים (נוסח חדש), תשמ"א - 1981; סעיף 5(א) לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים), תשמ"ט - 1988; סעיף 10 לתקנות הספנות (ימאים) (משיטי כלי שיט קטנים), תשנ"ח - 1998).

בהתחשב בכך שרף העבירות שעבר הנאשם הוא רף ממשי אולם אינו ברף הגבוה, באופן המשפיע על מידת הנטל שעל הנאשם להוכיח את עצמת הפגיעה בו, וכן בהתחשב בנסיבותיו האישיות והכלכליות של הנאשם כפי שעלה במסגרת תסקיר שרות המבחן והטיעונים לעונש, אני מוצא כי מכתבו של סמנכ"ל ערוץ הספורט מבסס את הפגיעה הקונקרטיה בנאשם.

11. מקרה זה מתאפיין בנסיבות ייחודיות נוספות. המאשימה ייחסה לנאשם עבירה על פקודת הסמים וכן עבירה על פקודת התעבורה. עבירת הסמים בה הורשע הנאשם, כשלעצמה, נכללת כאמור לעיל בגדר תקנות העבירות המנהליות והנאשם היה צפוי לתשלום קנס בלבד, ככל שלא היה מבצע בנוסף את עבירת התעבורה. אשר להרשעה בגין עבירת התעבורה, זו כשלעצמה לא יכולה היתה לפגוע בתעסוקת הנאשם (ראו: סעיף 2 לתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים (פרטי רישום שלא יירשמו או שלא יימסך מידע עליהם ועבירות שהרשעה בהן לא תפסיק את תקופת ההתיישנות או המחיקה), תשמ"ד - 1984).

כך, הנאשם אשר זוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים ולא עומדות לחובתו אף הרשעות תעבורה, נותן את הדין בגין שתי עבירות אשר דיון נפרד לגבי כל אחת ואחת מהן לא היה בעל פוטנציאל פגיעה ממשית בפרנסתו. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שמדובר בשתי עבירות אשר בוצעו במשולב, בו זמנית, באופן המגביר ומעצים את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את פוטנציאל הפגיעה בציבור ופוגע אף באינטרס של הגנה על ציבור המשתמשים בדרך. אני מוצא כי במכלול השיקולים קיים פער משמעותי בין עצמת הפגיעה בנאשם בעצם הרשעתו לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. בנוסף, ניתן לתת מענה למתח זה בין האינטרסים השונים בדרך שאינה כוללת את הרשעת הנאשם, אלא מטילה עליו צו של"צ המהווה ענישה קונקרטיה ונותן מענה הולם לנסיבות המקרה.

12. ב"כ הנאשם ביקשה, לאחר טיעוני הצדדים לעונש, להגיש פסיקה נוספת. לאחר שבית המשפט התיר זאת, בחרה להוסיף על טיעוניה לעונש במסגרת הפסיקה שצירפה. למעשה, ניתן היה להתעלם מאותה השלמת טיעונים, אשר הוגשה ללא היתר בית המשפט וללא התייחסות המאשימה. יחד עם זאת, אתיחס בקצרה לטיעונים אלה, אשר לא נטענו בשלב הטיעונים לעונש אלא לאחריו. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בהסדר טיעון בין הצדדים שאינו כולל ביצוע של"צ, אלא 5 חודשי שלילת רישיון בלבד המוסכמים על הצדדים. עוד הוסיפה כי על בית המשפט לכבד את ההסדר בין הצדדים בפן העונשי, הכולל פסילת רישיון בלבד, לו הסכימו "ברכיבי ההסדר כפן עונשי" (סעיף 6 במסמך של

הגשת אסופת פסיקה). יש לדחות טיעון זה. הצדדים הגיעו למסגרת מוסכמת לפיה המאשימה תעתור להרשעת הנאשם, ולהטיל עליו עונש של מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון למשך 5 חודשים, כפי שאכן טענה לעונש. בהתאם להסכמת הצדדים, ההגנה תעתור לקבלת תסקיר שרות מבחן אשר יבחן את שאלת ביטול הרשעת הנאשם. צוין כי רכיבי הקנס ופסילת הרישיון מוסכמים על הצדדים. לא ברור על מה נשען טיעון ב"כ הנאשם לפיו על בית המשפט להגביל את הענישה לפסילת רישיון בלבד, זאת כאשר אין מדובר בהסדר טיעון "סגור", וכן בעת שהמאשימה עתרה בנוסף להטלת מאסר על תנאי. ככל שב"כ הנאשם סברה כי חלה טעות באופן הצגת ההסדר או בטיעון המאשימה לעונש, היה עליה להפנות את תשומת הלב במהלך הדיון, לבסס את טיעוניה בפן המשפטי, ולאפשר למאשימה להגיב לטיעון זה. בנוסף, התקשיתי עם טיעוניה של הסנגורית, עת עמדה על כך שהוסכם בין הצדדים על הטלת 5 חודשי פסילת רישיון בלבד, זאת כשבטיעוניה לעונש ביקשה לסטות מההסכמה אותה הציגה. ב"כ הנאשם אף הדגישה בטיעוניה לעונש כי מדובר בחריג בו היא מבקשת לסטות מההסכמה אליה הגיעה בעצמה עם המאשימה, ולצמצם את משך פסילת הרישיון עליו הסכימה בדיון הקודם ושימש חלק בלתי נפרד מההסכמות בין הצדדים (עמ' 5 ש' 29 - עמ' 6 ש' 3 לפרוט').

בנסיבות כוללות אלה, אני דוחה את טיעוניה ההגנה בהקשר זה.

13. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, ובנסיבותיו הייחודיות של המקרה, מדובר באחד המקרים החריגים בהן נוצר פער קיצוני בין עצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית מההרשעה. לפיכך, אני מאמץ את המלצת שרות המבחן, הגם שלא לגבי משך של"צ מורחב, ומורה על ביטול הרשעת הנאשם. הליך זה יסתיים ללא הרשעה.

אני מטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 80 שעות, זאת בהתאם לתכנית שערך שרות המבחן.

בית המשפט מבהיר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בתנאי הצו, יכול והדיון בעניינו יתחדש, לרבות אפשרות הרשעה והטלת עונש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק פסק דין זה לשרות המבחן.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, במעמד הצדדים.